

kommer man til den Erkjendelse, at Enkeltmands Mening og Anskuelse om Sagen kan ikke klare det Spørgsmaal, men at man derimod maa høre efter, hvad et Udvalg muligvis kunde blive enigt om; ved Samvirken kunde det tilveiebringe et Resultat, der var brugbart. Derfor vil jeg for mit Vedkommende afvente Resultatet af et saadant Udvalg.

Justitsministeren (Nellemann):

Det vil jo være i de Herrers Grindring, at denne Sag kom her ind fra det andet Thing i Slutningen af forrige Samling paa en Tid, da Thinget var optaget meget af de forskjellige andre Love, som det lykkedes at bringe til Ende ved et temmelig forceret Arbejde. Da denne Sag aldrig før har været i dette Thing, er det jo naturligt, at man her ikke var hynderlig forberedt paa at diskutere den, og at der derfor ikke passerede videre, end at den blev henvist til et Udvalg en af de sidste Dage i forrige Samling. Forøvrigt har jo Sagen en temmelig lang Historie, idet der nemlig allerede i min Forgængers Tid, i 1874, var et Lovforslag fremme ved det private Initiativ i det andet Thing om denne samme Gjenstand, men som iøvrigt i Henseende til Indhold afveg betydeligt fra det her foreslaaede. Om dette Forslag blev der nedsat et Udvalg, og dette Udvalgs Medlemmer enedes indbyrdes allesammen uden Hensyn til, hvilket politisk Parti de hørte til, og med den daværende Justitsminister om et Endringsforslag, der i Grunden var en hel Omarbejdelse af Lovforslaget; i den Stikelse, som saaledes Udvalgets Endringsforslag havde givet Lovforslaget; blev det vedtaget ved 2den Behandling i det andet Thing, næsten enstemmigt; jeg tror det var enstemmigt, man maatte var der 1 eller 2, der stemte imod, det kan jeg ikke huske. Saa kom Sagen ikke videre den Gang. Senere var der et Lovforslag, der meget afveg fra det her foreliggende, bragt frem ved det private Initiativ i min Tid. Jeg maatte da udtale mig imod det, og jeg maatte ved samme Leilighed henholde mig til, at et saadant Forslag som det, der var vedtaget i den foregaaende Samling, og som man havde været enigt om, vilde jeg muligvis kunne gaa ind paa, derimod ikke et saadant, som der da forelaa. Dermed har saa Sagen hvilet en Del Aar indtil forrige Samling, da den atter blev reist derved, at der ved privat Initiativ blev indbragt et Lovforslag, som var noget og ikke saa lidt forskjelligt fra dette. Det blev i det andet Thing gennem et Udvalg omarbejdet og givet den Stikelse, det nu har, og som i alle væsentlige Punkter svarer

til den, som man i sin Tid blev enig om fra alle Sider; men ganske vist nogle enkelte Forandringer er der i det, Forandringer, som imidlertid, saa vidt jeg skjønner, i det Hele taget gaa i Retning af større Strengbed. Jeg kan derfor kun anbefale Sagens Fremme, men jeg kan godt fortaae, at Detaillerne i den ikke egne sig til at behandles her, uden at Sagen i alt Fald er forberedt igjennem en Udvalgsbetænkning, og jeg skal derfor heller ikke indlade mig paa de Enkeltbeder, som den ærede sidste Taler fremhævede, men kun bemærke, at hvis der ikke er Indvendinger af anden Natur mod Lovforslaget end dem, som den ærede Taler fremkom med, saa synes jeg ikke, at der kan være nogen stor Vanskelighed ved at opnaa Enighed om det.

Dan: Jeg tillader mig at takke den høitærede Justitsminister for den velvillige Opmærksomhed, han skjænkede Lovforslaget, og jeg kunde forøvrigt henholde mig til, hvad den høitærede Justitsminister har udtalt; men jeg vil blot tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Thisted (E. N. Hansen), idet jeg forøvrigt anerkjender hans velvillige Omtale af Lovforslaget. Det ærede Medlem mente, at der var ingen Trang til en saadan Forening. Ja, derom kan der jo disputeres, men det ønsker jeg ikke. Faktum er, at der allerede bestaar i det Mindste 2 private Assuranceforeninger. Det ærede Medlem httrede ogsaa Tvivl, om de smaa Foreninger ere heldige. Derom ønsker jeg heller ikke at rejse nogen Diskussion her, men jeg skal bemærke, at hvis man oversførte denne Tvivl i private Forhold, vilde det se uheldigt ud; saa kunde man ogsaa betænke sig paa at gaa til en privat Forretning, fordi den til at begynde med kun er lille. Om en Forretning skal lykkes og trives, beror jo væsentlig paa den Dygtighed, hvormed den bliver administreret, og det Held, som følger den. Man kan se smaa Forretninger gaa til Grunde, og man kan se, at ogsaa store Forretninger gaa til Grunde; man kan ogsaa se smaa Forretninger opblomstre, ligesaa vel som man kan se dette ved store. Det forekommer mig ikke, at dette absolut taler for, at en saadan mindre Forening er uberettiget. Nei, det er heller ikke dette, der egentlig er Tale om ved det nærværende Lovforslag. Det, det kommer an paa her, er, om man som hidtil skal lade de private Brandforsikringsforeninger bestaa uden at paalægge dem de Forpligtelser, som Lovforslaget tilsigter, og om man skal indlade at stille dem under Justitsministerens Kontrol. Jeg tror, da de nu en Gang eksistere, at